

GODNAT, ALBERT

CPHCULTURE
contact@cphculture.dk

På Teatret ved Sorte Hest har chefen Maria Vinterberg sat sig i instruktørstolen og fået det bedste ud af den debuterende dramatiker Peter Nordahls beskedne men ikke uefne stykke GODNAT ALBERT.

Her møder vi en kolerisk hypokonder af en far, der hele tiden kræver opmærksomhed og opvartning af sin håndværkersøn, når faderen da ikke ser sit snit til at lægge armen om den unge tossede overbo. Hun foretrækker dog sønnen, men i særdeleshed sin samling af dukke-frøer, og man aner lettere psykopatiske træk bag den smilende fremtoning.

Marianne Nilssons scenografi er holdt i hvidt træ med kølige blå lysstriber mellem bræderne, og mærker straks et goldt hjem, hvor ingen konstruktive følelser kan leve.

Mikael Helmuth er i hopla som den arrige og ondskabsfulde fader, mens Paw Henriksen på vanlig sympatisk vis får omsluttet sin desertør med både lune og varme. Julie R. Ølgaard har en god håndfuld sjove replikker som den bizare overbo, og hun forstår at håndtere dem. Med andre ord: Nydeligt spil hele vejen rundt.

Vi føler os nogenlunde godt underholdt af Peter Nordahls tekst, selvom den med tiden viser sig at indeholde knap så meget kalorier, som man havde håbet. Forcen ligger i sproget fremfor struktur og slutningen fungerer ikke optimalt. Men der er et vis talent både bag og mellem linierne, hvis man ellers kan bære over med lidt for meget pjank.